

den første Debat af et saadant Lovforslag jo aldrig faae nogen Ende her i Salen; thi alle disse Dplysninger vilde give Anledning til, at Enhver vilde om disse enkelte Punkter finde det rigtigt at udtale sin Mening, medens man hidtil altid har fundet det naturligt at overlade den detaillerede Undersøgelse af en Sag som denne til Udvalget. Zinder da det ærede Udvalg, at der ikke er tilstrækkelige Dplysninger tilstede med Hensyn til den foreliggende Sag, saa er det jo i alt Fald Noget, der staar Udvalget aabent, at begjære andre og nye; men at de ikke indeholdes i Motiverne, forekommer mig uregelmæssigt at være en Bebreidelse, som er yderst urimelig, thi jeg kan ikke paa nogen Maade erkjende, at saadanne Dplysninger der have eller kunne faae deres Plads. Det ærede Medlem udtalte sig paa en saadan Maade om denne Sag, at det er mig ganske klart, at for ham er det slet ikke en Jernbanesag, men en Doverspømmelses-sag; det vil med andre Ord sige, hvorledes man bedst skal værne de Egne om Limfjorden, der ligge Ost for Oddefund, imod Vandets Indtrængning. For ham er det altsaa efter den Diskussion, der har fundet Sted, en meget vigtig Sag, om man eventuelt kunde komme til at beslutte sig til at opføre en Dæmning, medens Forhandlingsbasis mellem Regjeringen og Amtsraadet kun er om en fast Bro, og naar det ærede Medlem siger, at saafremt Amtsraadet ikke fik en fast Forbindelse, vilde det naturligvis trække sig tilbage fra Jernbaneanlægget, saa finder jeg det fuldkommen rigtigt, om Amtsraadet vilde gjøre dette. Saafremt jeg var Medlem af dette Raad, vilde jeg, hvis der ikke kom en fast Forbindelse, ogsaa trække mig tilbage fra denne Sag; thi det er utvivlsomt, at for hele den Forretning, der er den mest fremherskende i Thy, nemlig Kreaturopdrætning, er det at have en fast Forbindelse over Oddefund af saa betydelig Vigtighed, at jeg godt kan forstaa, at Amtsraadet vil knytte sin Medvirksomhed til, at der kommer en fast Forbindelse istand. Nu synes det mig besynderligt, at det ærede Medlem, som jo er stemt for en Dæmning, bebreider mig min Stilling ligeoverfor denne Sag og nævner, at jeg dog skulde lade det gjøre til Gjenstand for en moden Overveelse, om der burde komme en Dæmning eller en Bro, inden jeg tog min Beslutning. Det er jo netop dette, jeg har gjort. Den allerfimpleste Fremgangsmaade fra min Side vilde jo være at sige: Der foreligger en Proposition fra Hjøstet Amtsraad om at bygge en saadan Bane mod et Tilskud af saa og saa Meget fra Staten, og i dette Forslag er medtaget en fast Bro over Oddefund; vil Rigsdagen bevilge de fornødne Penge dertil, eller vil den ikke? Saa var min Stilling i den Sag aldeles klar; Rigsdagen kunde jo da sige mig og maatte da selv forsvare, hvorvidt den fandt det rigtigt at indbringe en frugtbar og isoleret liggende og fra Statskassens Side tem-

melig stedmoderlig behandlet Egn sin Understøttelse, eller sige Ja og understøtte den. Jeg har tværtimod sagt, at uagtet denne Sag var undersøgt en Gang tidligere, og uagtet der efter min Mening ikke var fremkommet noget Nyt i samme, havde jeg ikke bestemtindve fundet det rigtigt, inden endelig Bestemmelse toges, at lade dette Forhold undersøge endnu engang for at se, om man fastholdt det Resultat, hvortil man kom, da man for 4 Aar siden undersøgte dette Forhold. Jeg er altsaa den, der har støttet det ærede Medlems Opfattelse af Sagen, nemlig at der ved en ny Undersøgelse kunde vise sig saadanne Grunde, der mulig kunde gjøre, at man kom til Rigsdagen igjen — thi dette tillod jeg mig her udrykkelig at nævne under Diskussionen igaar — for at faae Forholdet ordnet med Hensyn til Tilvebringelsen af Midlerne, hvis der skulde anlægges en fast Dæmning istedetfor en Bro. Det er altsaa ubetinget mig, der er den Æneste, der har støttet det ærede Medlems Ønske, som jo slet ikke gaa ud paa en Jernbane, men paa at der skulde stiftes Læ for Arealerne Ost for Oddefund. — Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig et Par Ytringer med Hensyn til det Projekt, der har fundet en Talsmand i Salen, nemlig at Staten skulde bygge en Jernbane fra Struer til Oddefund med en Forbindelse til den anden Side af Sundet og med en Subvention understøtte et Anlæg fra Privates Side mellem Skive og Gylngøre. Jeg kan kun sige, at forsaavidt dette sidste Punkt angaar, at støtte en saadan Plan, vilde jeg finde, at det var et af de Anlæg, som man i sin Tid, naar man fik afviklet de Forpligtelser, som man nu har paataget sig, kunde komme til at støtte. Dette vilde jeg slet ikke finde urimeligt, men derimod vilde jeg under ingen Omstændigheder gjøre noget efter min Overbevisning saa Utilfredsstillende for Thy som at bygge en Bane paa en Mil til Oddefund med en Forbindelse til den nordlige Side af Sundet. Dette er en saa uendelig lille Haandsrækning til det, hvortil Thy trænger, at jeg vil finde, at det vilde give Thy et naturligt Krav paa, at Staten derefter ogsaa udjorte Resten af Banen op igjennem Hjøstet Amt. Naar et æret Medlem fra Hjøstet Amt, som igaar havde Ordet, udtalte sig derhen, at det vilde være meget rart, om man vilde anlægge dette Stykke Bane for Statskassens Regning, saa var dette ganske rigtigt og fornødt fra hans Side; thi det vilde ganske sikkert stille sig saaledes, naar man var saa lefsindig at bygge en Bane op til Oddefund og indrette en utilfredsstillende Forbindelse over Sundet, at man saa maatte fortsætte med Anlægget paa den anden Side af Sundet. Jeg maa derfor bestemt fraraade, at man hengiver sig til Tanker af denne Art, thi deres Udførelse hverken kan eller vil paa nogen Maade tilfredsstille Thy og vil tillige berede Statens Jernbenedrift Vanskeligheder derved, at den skulde drive denne Stump